

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

mus, Zeph. 2. 15. Exemplo est Absolon: sed infelici cum successu, 2. Sam. 18. 14. Ideoq; seipsum humiliare & cuiuslibet honorem suum exhibere præstat. Deus justo tempore ipsi confidentes extollet. Si in hoc seculo id non fit, certo certius fiet in vita æter-

na, ubi nos Reges & Sacerdotes faciet. Apoc. 1. v. 6. ut cum Christo sedeamus in throno suo, Apoc. 3. v. 21. & claritatem videamus, quam Pater ejus ipsi dedit. Fiat id per Christum Jesum!
Amen.

Dominica XVIII. post Trinitatis.

Evangelium Matth. 22. v. 34.

EXORDIUM.

Postequam Deus Opt. Max. Israëlitas Ægypto eduxerat, præcedebat eos ad ostendendam viam per diem in columna à nubis, & per noctem in columna ignis, ut lumen præberet eis, & dux esset itineris, utroque tempore, Exod. 13. 21.

Hæc *allegoricè* interpretabimur.

Nos omnes non minus quam Israëlites viatores sumus in eremo hujus mundi, & facile in devia aberrare possumus, multa enim scandala & prava exempla occurrunt, quibus corda innocentium seduci possunt ad iniquitatem, Rom. 16. v. 18. Quin & *Diabolus valde negotiosus est*. Et veluti alias noctu quandoq; ignis erraticus visitur, qui viatores à rectâ semitâ seducit, ut sæpè in vitâ discrimen adducantur: sic & ignes erratici in spirituali hujus mundi peregrinatione occurrunt, à Diabolo emissi, ad pios Christianos à recto tramite seducendos, & in æternum exitium præcipitandos. *Ex una parte adsunt filii hujus seculi*, ipsis acclamantes: Veni nobiscum, implebimus domus nostras spoliis. Sortem mitte nobiscum: martirium unum sit omnium nostrum,

Prov. 1. v. 13. Sap. 2. v. 6. seqq. *Ex altera parte accedunt Pseudo-Propheta & hæretici*, & illiciunt eos in montes suos, Psal. 11. v. 1. Hic dicit: Hic est Christus: Ille, illic est: Ille, est in deserto, est in penetralibus, Matth. 24. v. 26. Hoc ipso verò simpliciores confunduntur, ut quid credere aut reprobare debeant, nesciant. sicut Galatæ, Gal. 5. 10.

Propterea *via ductore* cum primis nobis opus est, qui deducat nos in terrâ rectâ, Psal. 143. v. 10. ne declinemus in curvas vias, Psal. 125. v. ult. sed cautè ambulemus, Eph. 5. v. 15. super semitam justitiæ, Psal. 23. v. 3. quæ ducit ad vitam, Math. 7. 14. quam nobis Christus abitu suo ad patrem complanavit, Joh. 14. 3. & verbum suum velut columnam ducentem nobis adjunxit, ut in hac mundi solitudine idem observemus, si bonum à malo separare velimus. Habemus enim firmum sermonem Propheticum, 2. Petr. 3. v. 19.

Ideam habemus in prælecto Evangelio, ubi Scribæ quæstionem solvit, quam de lege proposuerat, & deinde de Messia eam informationem subjicit, ut quisvis possit cogno-

gnoscere, quod non modò filius Davidis, sed & Dominus Davidis sit, verbo: *θεός & υἱός* in unâ personâ. Qui hæc duo dicit, non facilè aberrabit in ærumnosâ hujus vitæ peregrinatione, sed per tenebrosam vallem mortis feliciter transibit, & feliciter appellet, in cœlesti Hierosolymâ, ubi *πολίτευμα* nostrum est, Phil. 3, 20.

Nos absq; ulteriori præloquio ad ipsam Evangelii meditationem accedemus, ex eodem tractaturi.

I. *Ανθρωπολογία*, sive *notitiam nostri*.

II. *Χρηστολογία*, sive *notitiam Christi*.

J. J.

Exegesis.

DE *infernali Leviathan* inter alia dicitur: *Magnifica squama* ejus sunt fortissima scuta, compactum squamis se prementibus: Una uni conjungitur, & ne spiraculum quidem incedit per eas: Una alteri adhærebit, & tenentes se, nequaquam separabuntur, Hiob 41. v. 6. 7. 8.

Quæ hæc *squama*? Sunt Diaboli satellites, qui jugum ducunt cum infidelibus, 2. Cor. 16. v. 14. ejusq; regnum pro virili propagare & promovere latagunt. Propterea uno consensu juncti, trahunt iniquitatem in funibus vanitatis, & quasi funibus plaustrum, peccatum, Esa. 5. v. 18. imprimis, quando contra Christum agunt: sicut hujus rei in prælecto Evangelio luculentum exemplum habemus, ubi Pharisei technis suis Christum adoriuntur, qui audierant, quod Sadducæis os obturasset, ut ignominiam hanc eorum vindicarent.

Notitiam nostri hinc discemus, si spectabimus:

I. *Pharisaorum congregationem*. Audientes enim, quod silentium imposuisset Sad-

ducæis, convenerunt in unum, deliberaturi nimirum, quomodo Christum insidiis suis circumvenirent, & contumeliâ afficerent.

Quid cum *Sadducæis* acciderit, in præcedentibus exprimitur. Quia enim mortuorum resurrectionem in dubium vocabant, quæstionem Christo proponebant de muliere, quæ septem viros successivè habuerit, cujus in resurrectione futura sit, existimantes, ejusmodi hanc fore quæstionem, ad quam Christus respondere non possit. Sed opinio sefellit eos: expeditè enim Dominus respondebat: Erratis, nescientes scripturas, neq; virtutem Dei. In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur, sed sunt sicut angeli Dei in cœlo. Hoc ipso ad eò iis silentium imposuit, ut audientes turbæ obstupuerint de doctrina ejus.

Quia igitur Pharisei metuebant, ne Christus applausum populi sibi conciliaret, non è re suâ fore censebant, si ita abire sinerent; ideò convenerunt in unum, vitam sibi acerbam putantes, nisi ignominiam hanc vindicaverint. Quamvis enim aliàs cum Sadducæis non faciebant, sed Vatiniano odio eosdem prosequerentur: attamen invidabant Christo hunc honorem, ut ipse Hierosolymis celebraretur, quòd palmam à Sadducæis reportasset, & sic ex parte Pharisaorum apparet, non modò *insignis pertinacia*, dum argumentorum nervis convicti, veritati cedere nolunt: sed & *clandestina invidia*, quâ Christo honorem debitum invident, ut Saul Davidi, 1. Sam. 18. v. 7. Quin & *elata superbia*, dum feliciori cum successu rem acturos se arbitrantur, tanquam claves scientiæ habentes, Luc. 11. v. 52. nec dubitantes, quin Servatoris laudem, si quam à Sadducæis reportaverit, hac ratione decolorare possint. Hoc enim impio-